

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Erhvervsøkonomiske og erhvervsadministrative konsekvenser	<p>Forslaget indebærer, at der vil gælde ensartede fristregler på hele skatte- og afgiftsområdet, hvilket vil medføre en markant regelforenkling på området. Endvidere vil forslaget betyde en begrænsning af sager vedrørende gamle krav, der kan være en uforholdsmæssig administrativ belastning for de skatte- og afgiftspligtige.</p> <p>Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, som har vurderet, at forslaget ikke indeholder nye administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er derfor ikke blevet forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.</p>	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Forslaget indebærer mere enkle og klare fristregler på skatte- og afgiftsområdet. De foreslåede justeringer af ansættelsesfristerne, for så vidt angår myndighedernes adgang til at foretage ændringer af skatteansættelsen, indebærer endvidere, at borgerne i højere grad har klarhed over, om myndighederne kan foretage ændringer af skatteansættelsen vedrørende indkomstår, der ligger langt tilbage i tid.</p>	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter skattestyrelseslovens § 31 kan en endelig administrativ afgørelse indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at afgørelsen er truffet.

Når en skatte- eller afgiftspligtig efter denne bestemmelse anlægger en sag ved domstolene, foretager Skatteministeriets departement en indledende undersøgelse af, hvorvidt sagen kan forventes gennemført med et for ministeriet gunstigt resultat.

Forekommer sagen overvejende tvivlsom, anmoder Departementet Kammeradvokaten om en indstilling

til sagen. Finder ministeriet på baggrund af denne indstilling samt indhentede udtalelser fra Told- og Skattestyrelsen og Landsskatteretten, at det er overvejende sandsynligt, at ministeriet ikke vil kunne vinde sagen, bliver sagen sluttet ved, at ministeriet tager bekræftende til genmæle over for den skatte- eller afgiftspligtiges påstand.

Af procesbesparende hensyn foreslås det, at der gives skatteministeren mulighed for at opgive en sag, hvori Landsskatteretten har afsagt kendelse, inden kendelsen bliver indbragt for domstolene, hvis det på forhånd vurderes, at ministeriet vil tabe sagen. Således undgår man at tvinge den pågældende skatte- eller afgiftspligtige til at anlægge sag for at få sin ret.